

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011386
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straka a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanému J. F., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom F. K., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.3.2023, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.1.2023 sp. zn. 2T/87/2022 a taktó

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j ú sa výroky o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný J. F.

odsudzuje:

podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), písm. k), § 37 písm. m), podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.1.2023 sp. zn. 2T/87/2022 bol obžalovaný J. F. uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 08.06.2022 v čase okolo 14.00 hod. pred NS Družba v Trenčíne na ulici Legionárskej, počas toho, ako poškodený P. E., nar. XX.XX.XXXX, stál a jednou rukou držal bicykel a druhou rukou sa snažil nájsť si kľúč od zámku na uzamknutie bicykla, pristúpil k poškodenému, s ktorým sa pozná a o jeho veku vedel, začal sa na neho tlačiť a objímať ho, počas čoho mu bez použitia násillia z ľavého vrecka košele, ktorú mal oblečenú, odcudzil čiernu koženú peňaženku, ktorej obsahom boli osobné doklady vydané na meno P. E., a to občiansky preukaz, kartička poisťovne VŠZP, SAD kartička, železničná preukážka, očkovací preukaz, Kaufland kartička, 1 ks kľúčika od pokladničky a finančná hotovosť 25,- €, týmto svojím konaním spôsobil poškodenému P. E., nar. XX.XX.XXXX, škodu na odcudzených veciach vo výške 22,50 € a škodu na odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 25,- €, pričom obvinený za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d), a g) Trestného zákona bol odsúdený, a to trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Trenčín pod spisovou značkou OT/30/2021 zo dňa 09.05.2021, právoplatným dňa 09.05.2021.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n), písm. k) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd zároveň uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, ktoré odvolanie smerovalo proti výrokom o uloženom treste v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste, v neprospech obžalovaného bolo dňa 05.01.2023 zahlásené odvolanie prokurátora, čo do výroku o treste.

Samosudca Okresného súdu Trenčín pri rozhodovaní o druhu a výmere prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, spočívajúcej v priznaní a úprimnom oľutovaní trestnej činnosti, podľa § 36 písmeno n), za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a podľa § 36 písmeno k) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Súd konštatoval u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa 37 písmeno m) Trestného zákona a teda že už bol za trestný čin odsúdený.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že bol celkovo 21-krát súdne trestaný, a to predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, číslo OT/30/2021 zo dňa 09.05.2021 na 12 mesiacov nepodmienečne, tento trest vykonal dňa 16.05.2022. Skutku, pre ktorý sa vedie toto trestné konanie sa dopustil dňa 08.06.2022, teda necelý mesiac po prepustení z väzenia. Tohto skutku sa navyše dopustil na osobe, s ktorou sa pozná, a je to osoba vyššieho veku. Aj z tohto možno usúdiť, že kratší pobyt vo väzení nezanechal na obžalovanom dostatočný výchovný vplyv a preto je nevyhnutné a pre spoločnosť žiadúce v tomto konaní uložiť prísnejší trest odňatia slobody.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný sa celkovo dopustil 21 priestupkov. Naposledy 06.06.2022, teda opäť poukazujem na to, že obžalovaný sa prakticky ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde bolo pôsobené na jeho prevýchovu a správanie dopustil priestupku a trestného činu.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako najprísnejšia možná sankcia nevedli u obžalovaného k náprave. Obžalovaný J. F. je osobou, ktorá nevedie riadny život, má sklony k páchaniu trestnej činnosti a preto mám za to, že Okresným súdom uložený trest v trvaní 2 roky nie je dostatočný a na nápravu páchatel'a nebude postačovať.

Zároveň poukazujem na skutočnosť, že účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Vzhľadom na minulosť obžalovaného a to, že pácha trestnú činnosť opakovane, prakticky ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nemožno predpokladať, že 2 ročný trest odňatia slobody ochráni spoločnosť a taktiež takto mierny trest neodradí ostatných a je možné predpokladať, že ani obžalovaného J. F. od páchania trestnej činnosti.

V zmysle Trestného zákona je za zločin krádež podľa § 212 odsek 3 písm. f) ustanovená trestná sadzba v rozmedzí 3 až 10 rokov. Uloženie trestu pod dolnú hranicu tejto sadzby nemožno vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti považovať za primerané. Mám za to, že nie sú splnené podmienky ustanovené v § 39 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko z pomerov páchatel'a je jasné, že sa jedná o recidivistu, ktorý riadny život nevedie a kratší trest nie je ani v záujme spoločnosti.

V tomto prípade teda rozhodnutie súdu o uložení podľa môjho názoru mierneho trestu nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu.

Navrhujem preto, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku Krajský súd v Trenčíne zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 2T/87/2022 vyhlásený dňa 05.01.2023 v časti výroku o treste voči obžalovanému J. F. a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému J. F. zákonný, primeraný a spravodlivý trest, a to trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 212 odsek 3 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Obhajca obžalovaného k odvolaniu prokurátora uviedol nasledovné:

„S argumentáciou prokurátora sa nemožno stotožniť a podané odvolanie nie je dôvodné.

Z pohľadu závažnosti spáchaného skutku sa jedná o menej závažný skutok a to najmä čo sa objektu, formy spáchania, následkov a výšky spôsobenej škody týka. Obžalovaný sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Obžalovaný uhradil škodu v celom rozsahu. V prípade obžalovaného je potrebné brať do úvahy všetky okolnosti, ako aj to, že obžalovaný je osobou vyššieho veku a zároveň aj otcom dvoch maloletých detí, o ktoré má záujem sa starať a sú na neho odkázané výživou. Vzhľadom na uvedené okolnosti je podľa názoru obžalovaného uložený trest primeraný.

V tejto súvislosti obžalovaný poukazuje aj na problematické použitie kvalifikácie skutku ako zločinu podľa §212 ods. ods. 3 písm. f) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný poškodeného až tak dobre nepozná a nevedel, že poškodený je osoba vyššieho veku a podľa názoru obžalovaného sa takto na prvý pohľad vôbec nejaví. Uvedené obžalovaný uviedol orgánom činným v trestnom konaní už v prípravnom konaní.

Podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona, ustanovenie §139 odseku 1 Tr. zákona sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. 12. 2013 sp. zn. 2 Tdo 65/2013, v zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. d Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodenú je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Už z okolností spáchaného skutku je evidentné, že tieto podmienky v uvedenom prípade naplnené nie sú. Trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s vekom poškodeného ako osoby staršej ako 60 rokov. Táto okolnosť nemala žiaden vplyv na motiváciu obžalovaného spáchať trestný čin, nijako mu pri spáchaní trestného činu nepomohla a neovplyvnila priebeh tohto činu. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Prokurátorom navrhovaný trest odňatia slobody vo vyššej výmere by bol neprimerane prísny, minul by sa prevýchovným účinkom a prevažovala by len represívna stránka trestu.

Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vzhľadom na okolnosti, osobu a vek obžalovaného, priznanie sa, menšiu závažnosť spáchaného skutku a náhradu spôsobenej škody zo strany obžalovaného, možno teda považovať uložený trest z pohľadu ochrany spoločnosti a možnosť nápravy obžalovaného za primeraný a spravodlivý.

Na výslovnú žiadosť obžalovaného a jeho rodiny pripájam k podanému vyjadreniu čestné prehlásenie matky a sestry obžalovaného zo dňa 16.01.2023, ktoré bolo doručené obhajcovi, v ktorom sú uvedené skutočnosti podporujúce mimoriadne zníženie trestu obžalovaného podľa §39 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené Krajskému súdu Trenčín navrhujem podľa §319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Zo spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z podaného odvolania a jeho odôvodnenia vyplýva že prokurátor namietal neodôvodnenú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona a z toho vyplývajúcu

neprimeranú miernosť uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zákona.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožnil so správnosťou argumentácie prokurátora. Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zákona pri ukladaní trestu odňatia slobody, odvolací súd považuje za potrebné dať za pravdu prokurátorovi v tom, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku síce poukázal

na skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu, avšak neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti ho viedli k aplikácii uvedeného ustanovenia na prípad obžalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom neodôvodňovali použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Okolnosti, za ktorých bol stíhaný skutok spáchaný a doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý svedčí o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, nemožno považovať za okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona. Preto odvolací súd v súlade s argumentáciou prokurátora dospel k záveru, že okresný súd v prípade obžalovaného, ktorého správanie podľa registra trestov vykazuje znaky dlhodobej recidívy, nemohol aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, v dôsledku čoho uložený trest odňatia slobody odvolací súd vyhodnotil za neprimerane mierny.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutých výrokoch o uloženom treste.

Keďže v napadnutom rozsudku bol správne zistený skutkový stav, podľa odvolacieho súdu boli splnené podmienky, aby mohol sám vo veci rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že v minulosti bolo na obžalovaného v záujme dosiahnutia výchovného účelu trestu opakovane pôsobené výkonom trestu odňatia slobody. Ani táto najprísnejšia forma trestu však nevedla u obžalovaného k náprave a neodradila ho od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil ani nie do jedného mesiac od výkonu ostatného trestu odňatia slobody za obdobnú úmyselnú trestnú činnosť. Kriminálna minulosť obžalovaného tak svedčí o jeho neúcte k hodnotám chráneným Trestným zákonom a o nutnosti uplatnenia represívneho účelu trestu. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k názoru, že v záujme ochrany spoločnosti bude potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody prihliadal na existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) a k) Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal, a ktoré prijaté vyhlásenie obžalovaného bolo v tomto prípade zákonným podkladom pre rozhodnutie o vine obžalovaného. Podľa názoru odvolacieho súdu tým obžalovaný uľahčil najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom, nakoľko prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne

názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade správne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zákona.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zákona, podľa názoru odvolacieho súdu danosti uvedenej poľahčujúcej okolnosti zodpovedá zistený skutkový stav, z ktorého vyplýva, že obžalovaný dodatočne nahradil spôsobenú škodu.

Krajský súd nezistil pochybenie ani v prípade priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Keďže z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti opakovane odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť, podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne ustálená viacnásobnou recidíva obžalovaného odôvodňovala prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu však okresný súd nesprávne prihliadal na poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Záver okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu obžalovaným v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona je v rozpore so zistenou viacnásobnou recidívou úmyselnej trestnej činnosti vyplývajúcej zo sklonov obžalovaného k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Uvedené pochybenie v prospech obžalovaného však odvolací súd

nemohol odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o výmeru ukladaného trestu odňatia slobody, odvolací súd v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona zohľadnil prevahu poľahčujúcich okolností, nie závažný spôsob spáchania stíhaného činu a jeho nepatrné následky, ktoré obžalovaný dodatočne odstránil. Preto odvolací súd pri absencii podmienok na použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona a s poukazom na nie vysokú mieru závažnosti konania obžalovaného vo vzťahu k následku, dospel k záveru, že v rámci trestnej sadzby zníženej podľa § 38 ods. 3 a ods. 8 Tr. zákona (v rozpätí od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov) sa účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, vo výmere 3 roky.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pri úvahách odvolacieho súdu o výmere trestu zohralo podstatnú úlohu nariadenie ochranného protialkoholického liečenia, ktoré bude významne spolupôsobiť pri eliminovaní príčin pretrvávajúcej viacnásobnej recidívy obžalovaného.

S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do stredného stupňa stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pri splnení zákonných podmienok podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona, odvolací súd ponechal v platnosti výrok napadnutého rozhodnutia o uloženom ochrannom dohľade.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.